

Jednostka projektowa:

PERITUM

PERITUM

22-300 Krasnystaw, ul. Lwowska 7, NIP: 564-161-89-95, REGON 367377654
tel. +48 509 264 667

Element projektu budowlanego:

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO - BUDOWLANY

Nazwa zamierzenia budowlanego:

Remont Kościoła pw. Dziesięciu Tysięcy Rycerzy Męczenników
w Trzebieszowie

Adres inwestycji:

Trzebieszów Drugi 39, 21-404 Trzebieszów Drugi

Kategoria obiektu:

Kategoria X - budynki kultu religijnego

Jedn. ewid.,obręb, numer działki:

Powiat łukowski, Gmina Trzebieszów Drugi
jednostka ewidencyjna Trzebieszów 061190_2, obręb Trzebieszów Drugi
działki o numerze ewidencyjnym nr 93/3, 919

Inwestor:

Parafia Dziesięciu Tysięcy Rycerzy Męczenników w Trzebieszowie

Projektant/
PROJEKTANT

Imię i nazwisko/ uprawnienia/ specjalność:

mgr inż.arch. Łukasz Rudzki
specjalność: architektura

Upr. Nr
314/LBOKK/2023

mgr inż. Bartosz Kalman
specjalność: konstrukcja

Upr. Nr
LUB/0202/PBKb/20

EGZEMPLARZ:

1	2	3
---	---	---

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO - BUDOWLANY

SPIS ZAWARTOŚCI

Spis zawartości

Uprawnienia, zaświadczenia i oświadczenie projektantów.

Część opisowa

1. Przedmiot opracowania.
2. Cel opracowania.
3. Istniejący stan zagospodarowania terenu.
4. Opis stanu projektowanego.
5. Odwodnienie.
6. Roboty ziemne.
7. Powierzchnia remontowanych ścian.
8. Ochrona interesów osób trzecich.
9. Osoby niepełnosprawne.
10. Wpływ obiektu na środowisko.
11. Ocena podłoża.
12. Uzgodnienia.

Część rysunkowa

1. Orientacja – projekt zagospodarowania terenu.
2. Inwentaryzacja stanu istniejącego.
3. Rzuty.
4. Przekroje – szczegóły.

Projekt posiada ponumerowane strony.

OŚWIADCZENIE

Na podstawie art. 34, ust. 3d, pkt 3, Dz. U.1994 Nr 89 poz.414, z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane (tekst ujednolicony Dz. U. 2021. poz. 2351 z późniejszymi zmianami) oświadczamy, iż projekt architektoniczno-budowlany został opracowany zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Projektant: mgr inż. arch. Łukasz Rudzki

specjalność: architektoniczna

upr. bud. nr 314/LBOKK/2023

Projektant: mgr inż. Bartosz Kalman

specjalność: konstrukcyjno-budowlana

upr. bud. nr LUB/0202/PBKb/20

Część opisowa

1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest projekt remontu Kościoła Rzymskokatolickiego pw. Dziesięciu Tysięcy Rycerzy Męczenników, zespół kościoła parafialnego pw. Dziesięciu Tysięcy Rycerzy Męczenników objęty ochroną konserwatorską wpisany do rejestru zabytków woj. lubelskiego pod nr 162/660, polegających na częściowej izolacji fundamentów wraz z naprawą tynków zewnętrznych ścian przyziemia.

Projekt wykonany jest na podstawie:

- oględzin oraz dokumentacji technicznej wykonanych przez autora opracowania,
- uzgodnień z Konserwatorem zabytków,
- uzgodnień ze Zleceniodawcą w trakcie opracowywania projektu budowlanego,
- przeprowadzonej wizji lokalnej i pomiarów inwentaryzacyjnych.

2. Cel opracowania

Opracowaniem objęto częściowy remont ścian fundamentowych oraz naprawę tynków ścian przyziemia. Prace izolacyjne w części fundamentowej mają za zadanie ograniczyć przedostawanie się wód opadowych/gruntowych w strukturę ściany fundamentowej powodując jej korozję w tym odspojenia oraz pęknięcia. Wykonanie prac remontowych ma na celu poprawę stanu tynków oraz zmniejszenie zawilgocenia ścian elewacyjnych.

Remont będzie obejmował:

- izolacja pionowa i pozioma - iniekcja
- remont tynków zewnętrznych przyziemia,
- naprawa zniszczonych gzymsów,
- odtworzenie dojść i opaski wokół budynku.

3. Istniejący stan zagospodarowania terenu

Teren objęty opracowaniem stanowią działki o numerze ewidencyjnym nr 93/3,919 znajdujące się w powiecie łukowskim, gmina Trzebieszów Drugi jednostka ewidencyjna Trzebieszów 061190_2, obręb Trzebieszów Drugi, funkcja zabudowy działki: grunty kościołów i związków wyznaniowych. Przedmiotowa działka jest zabudowana budynkiem Kościoła oraz dzwonnicy. Od strony północnej działka graniczy z gruntami rolnymi niezabudowanymi, od strony wschodniej działka graniczy z drogą dojazdową do działek z zabudową gospodarczą i jednorodzinną. Od strony wschodniej z zabudową jednorodzinną. Od strony południowej z drogą powiatową nr 806. Teren jest płaski o jednolitym spadku w kierunku północnym. Obsługa komunikacyjna zapewniona jest od strony południowej poprzez istniejący zjazd z drogi publicznej powiatowej nr 806. Teren pokrywa w głównej mierze zieleń niska urządzona z nasadzeniami drzew. Miejsca postojowe dla samochodów zlokalizowane na terenie utwardzonym od strony północnej.

3.1 Opis stanu istniejącego

Dane historyczne

Kościół istniał już w 1418 r., uposażony przez króla Władysława Jagiełło. Trzebieszów należał do dóbr królewskich. Datę założenia parafii określa dokument fundacyjny wystawiony w Sandomierzu z dnia 14 marca 1430 r. Obecny kościół jest już trzecim obiektem sakralnym w parafii. Pierwsze świątynie były drewniane i uległy zniszczeniu. Drugą świątynię zniszczył pożar od uderzenia pioruna 5 sierpnia 1855 r. Gdy proboszczem w Trzebieszowie w 1856 r., został ksiądz Alojzy Radzikowski zaczęto przygotowania do budowy nowego kościoła. Gromadzono materiały budowlane: kamień, wapno, piasek, a nawet założono własną cegielnię do produkcji cegły palonej. Jeszcze przed oficjalnym pozwoleniem na budowę rozpoczęto przy kościele prace budowlane. Jesienią 1861 r. złożono fundamenty z kamienia polnego, a w maju następnego roku zaczęto murować ściany z cegły palonej na zaprawę wapienną, wznoszenie ścian trwało do października 1862 r. Od maja 1863 r., kontynuowano budowę: dokończono ściany i wieżę, wykonano sklepienia, założono dach, zamontowano okna i drzwi. Dnia 8 grudnia 1863 r., w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Matki Bożej ks. Proboszcz Alojzy Radzikowski za zgodą ks. Bpa Beniamina Szymańskiego poświęcił nowy kościół. Kościół został zbudowany dzięki ofiarności i pracowitości parafian trzebieszowskich i proboszcza. Pierwszy remont świątyni przeprowadzono w 1897 r., trzydzieści lat po zakończeniu jej budowy. Odnowiony kościół został konsekrowany dnia 22 czerwca 1901 r., w Święto Patronów parafii – Dziesięciu Tysięcy Rycerzy Męczenników przez Ks. Bpa Franciszka Jaczewskiego z Lublina. Styl eklektyczny z cechami neoklasycyzmu, wystrój wnętrza barokowy.

Opis budynku

Kościół w Trzebieszowie jest klasycystyczny, w kształcie krzyża z prostokątną nawą krytą dachem dwuspadowym i okrągło zamkniętym pomieszczeniem ołtarzowym. Plan całości jest podłużny. Ściany fundamentu nie są zaizolowane, wokół budynku wykonano opaskę betonową. Odprowadzanie wody opadowej z rynien i rur spustowych na własny teren nieutwardzony. Stan techniczny budynku jest dobry. Podczas oględzin nie zauważono zmian, które mogłyby poważnie zagrażać konstrukcji budynku. Na elewacjach nie zauważono zarysowań muru. Główne elementy konstrukcji drewnianej dachu oraz stropu są w dobrym stanie. Zniszczeniu uległy tynki części cokołowej ścian, które wymagają skucia spękanego i luźnego tynku oraz uzupełnienia ubytków. Rynny miejscami są źle zamocowane i nieszczelne. Stolarka okienna w stanie średnim - wymaga konserwacji. Uszkodzenia powstały na skutek kumulowania się wilgoci pochodzącej od nieizolowanych ścian fundamentowych. Brak izolacji poziomej jak i zewnętrznej izolacji pionowej ścian i fundamentów sprzyja podciąganiu kapilarnemu wody w ścianach. Woda ta, pochodzi ze strefy muru zewnętrznego położonego tuż nad i pod poziomem przyległego terenu. W tej strefie ściany zewnętrzne wykazują największe zawilgocenie i zasolenie. Wykonano wykop kontrolny do głębokości ok. 180 cm. W poziomie podstawy fundamentu ściany wykazują umiarkowaną wilgotność. Największe zawilgocenie muru występuje w poziomie opaski i powyżej. Widoczne są ślady zasolenia oraz odspojenia tynku.

Opis uszkodzeń budynku

Głównymi uszkodzeniami, które wymagają remontu są zniszczone tynki ścian konstrukcyjnych przyziemia wraz z niezaizolowanymi fundamentami. Fundamenty narażone są stale na działanie wilgoci pochodzącej z opadów oraz sporadycznie na podciąganie wód gruntowych przy ich wysokim stanie. Naprawy wymagają zarówno tynki zewnętrzne, które uległy zawilgoceniu i zasoleniu na wysokości ok. 80 cm. Naprawy wymaga również uszkodzony na skutek opadów atmosferycznych tynk na gzymsach. Nieszczelne rury spustowe które powodują zawilgocenie w/w ściany przyziemia. Dla uniknięcia podobnych sytuacji w przyszłości należy wymienić elementy rewizyjne jak również prowadzić regularną kontrolę stanu dachu i orynowania oraz czyścić rynny i rury spustowe dwa razy do roku.

Do takich działań obliguje użytkownika ustawa Prawo Budowlane z dnia 7 lipca 1994 r. (Dz.U.Nr 89, poz. 414), oraz Rozp. Min. Infrastruktury z 03-07-2003r. w sprawie książki obiektu budowlanego.

OPRACOWANIE DOKUMENTACJI PROJEKTOWEJ

OPRACOWANIE DOKUMENTACJI PROJEKTOWEJ

PERITUM

22-300 Krasnystaw, ul. Lwowska 7, NIP: 564-161-89-95, REGON 367377654
tel. +48 509 264 667

OPRACOWANIE DOKUMENTACJI PROJEKTOWEJ

PERITUM
22-300 Krasnystaw, ul. Lwowska 7, NIP: 564-161-89-95, REGON 367377654
tel. +48 509 264 667

4. Opis stanu projektowanego

Elewacje – prace podstawowe

Naprawa ścian przyziemia w ilości – 71,50 m².

Naprawa ścian fundamentowych w ilości – 48,00 m².

Naprawa izolacji poziomej ściany fundamentowej w ilości – 118,50 mb.

Przewiduje się zachowanie bryły i elewacji kościoła w niezmienionej postaci.

Planuje się wymianę części tynków na nowe z zachowaniem i renowacją tynków na detalach i podziałach architektonicznych – gzymsy.

Szczegółowy zakres prac omówiono poniżej.

Prace wstępne

Przed rozpoczęciem właściwych prac renowacyjnych należy wykonać prace związane z odkuciem tynku oraz ocenę muru właściwego. Stolarkę i ślusarkę okien i drzwi należy zabezpieczyć przed zabrudzeniem i zniszczeniem w trakcie robót elewacyjnych.

Należy dokonać przeglądu istniejących obróbek blacharskich. Zniszczone obróbki należy wymienić na nowe z blachy cynkowo – tytanowej z pasami usztywniającymi z blachy ocynkowanej. Istniejące rury spustowe należy zdemonstrować na czas robót elewacyjnych, następnie zamontować je ponownie – odsunięcie od lica ściany na dystans umożliwiający ominięcie cokołów wpięcie wypustów do kanalizacji deszczowej. Po przygotowaniu „surowego” lica fasady należy przystąpić do właściwych prac renowacyjnych.

4.1. Technologia robót elewacyjnych

4.1.1. Przygotowanie podłoża

Usunięcie strukturalnie zniszczonych tynków do wysokości ok. 80 cm powyżej linii zasolenia i/lub zawilgocenia. Wykuć zaprawę ze spoin na głębokość około 2 cm. Powierzchnię oczyścić mechanicznie aby usunąć luźne cząstki, zmurszałą zaprawę i zniszczone fragmenty muru.

4.1.2. Neutralizacja skażeń biologicznych

Usunąć mechanicznie mchy, porosty i grzyby pleśniowe. Wewnątrz pomieszczeń zastosować środek do zwalczania grzyba i pleśni np. Remmers Adolit M flüssig.

4.1.3. Powierzchniowa neutralizacja soli

Przy wysokim stopniu zasolenia siarczanami przed nałożeniem tynków, nasączyć mur w kilku cyklach roboczych „świeże na świeże” preparatem np. Remmers Sulfatex LQ.

W przypadku obciążenia azotanami i chlorkami nasączyć mur preparatem np. Remmers Salt IH.

4.1.4. Wykonanie obrzutki

Nałożyć np. KEIM POROSAN®-TRASS-ZEMENTPUTZ obrzutkę/warstwę szczepną pod kolejne warstwy tynków. Pokrycie muru półkryjące, ok. 50%.

Na podłożach niechłonnych obrzutkę nałożyć jako pełnokryjącą, ok. 100% pokrycia.

4.1.5. Nałożenie tynku magazynującego sole

Nałożyć tynk podkładowy KEIM Porosan-Ausgleichsputz-NP nałożyć ręcznie w grubości co najmniej 10 mm. Po nałożeniu powierzchnię zaprawy wyrównać łątą, a następnie nadać jej chropowatość najlepiej poprzez uszorstnienie grzebieniem tynkarskim w kierunku poziomym.

4.1.6. Nałożenie wierzchniego tynku renowacyjnego

Tynk renowacyjny KEIM Porosan-Trass-Sanierputz-NP należy nakładać ręcznie w warstwie o grubości minimum 15 mm na związanej, czystej warstwie tynku podkładowego. Nałożony tynk chronić przed zbyt szybkim schnięciem i przesuszeniem.

4.1.7. Nałożenie gładzi mineralnej

Powierzchnię tynków renowacyjnych można wygładzić tynkiem drobnoziarnistym np. KEIM Uniputz 1.3. Przed rozpoczęciem szpachlowania usunąć z podłoża kurz ewentualne zabrudzenia. Podłoże zwilżyć wodą. Szpachlowanie rozpoczynać po całkowitym wyschnięciu i związaniu tynku renowacyjnego.

4.1.8. Wykończenie powierzchni powłoką hydrofobizującą:

Gruntowanie: Tynki zewnętrzne zagruntować preparatem wzmacniająco hydrofobizującym KEIM Lotexan.

Uwaga!

Do wszelkich robót elewacyjnych zaleca się stosować preparaty jednego producenta. Należy ściśle przestrzegać wskazówek wykonawczych podanych przez producentów. Podczas prac tynkarskich i malarskich nie dopuszczać do przedwczesnego wyschnięcia nakładanych materiałów wskutek np. bezpośredniego działania promieni słonecznych lub wiatru, a także chronić je przed deszczem, stosując osłony na rusztowaniach. Należy przestrzegać minimalnych temperatur podłoża i otaczającego powietrza podczas prac materiałami wodnymi i krzemianowymi, zarówno przy ich nakładaniu jak i twardnieniu.

Fundamenty – prace podstawowe

Izolacja ścian fundamentowych w ilości – 79,00 m²

Przed rozpoczęciem właściwych prac naprawczych fundamentu należy wykonać prace związane z punktowym odkryciem części fundamentu oraz ocenę muru właściwego.

Wszelkie prace ziemne wymagają stałego nadzoru archeologicznego.

Prace wstępne

Konstrukcja i kształt fundamentu sprawiają, że mamy do czynienia z problemem izolacji powierzchni bardzo nierównej i niejednorodnej - kamień. Jak widać na zdjęciach z odkrywki powierzchnia, którą można by odtworzyć oraz zaizolować żpiotowo oraz poziomo - iniekcja znajduje się w górnej części odkrytego fundamentu – mur ceglany.

Podłoże do izolacji szlamem powinno być pozbawione krawędzi i ostrych nierówności, a także posiadać odpowiednią przyczepność.

4.2 Technologia robót fundamentowych

Naprawę fundamentów należy rozpocząć od usunięcia luźnych fragmentów niezwiązanych trwale z murem. Ewentualne ubytki odtworzyć przy zastosowaniu cegieł lub kamienia naturalnego.

Ubytki cegły w murze uzupełnić cegłą.

Ubytki kamienia w murze uzupełnić okamieniem naturalnym.

Fundamenty należy odkopać w okresie letnim na całej ich długości i wysokości do ok. 0.40 m.p.p.g.

Pozostanie zakryte ok. 135-140 cm muru fundamentowego. Jest to sytuacja całkowicie bezpieczna dla zachowania stateczności gruntu pod fundamentem.

Zawilgocenie muru występuje w górnej partii ściany fundamentowej.

Po odkopaniu, fundamenty należy zostawić odkryte przez około 2 tygodnie do czasu ich wysuszenia. Wykop osłonić prowizorycznym daszkiem chroniącym przed zamakaniem. Roboty, które należy wykonać na całej wysokości muru fundamentowego należy wykonywać odcinkami.

Powierzchnię starego fundamentu należy starannie przygotować. Przygotowanie polega na skuciu luźnych i zwietrzałych powierzchni muru. Powierzchnię fundamentów oczyścić z pyłów oraz zwilżyć wodą bezpośrednio przed nakładaniem warstwy tynku. Na tak przygotowane podłoże nałożyć obrzutkę KEIM POROSAN® -TRASS-ZEMENTPUTZ + KEIM POROSAN® -DICHTUNGSSCHLÄMME.

Do wykonania w/w prac można zastosować również inne materiały o porównywalnych parametrach.

4.2.1 Izolacja pozioma – iniekcja

W ścianach z cegły pełnej przepona może być wykonywana z jednej strony w jednej operacji. Zależy to od długości wiertel dostępnych na lokalnym rynku. Wiercić otwory w wybranej spoinie z zaprawy zgodnie z powyższym opisem i na podaną w tabeli głębokość (w załączeniu). W sytuacji gdy jest to wymagane, zawsze należy usunąć z powierzchni ścian lub muru warstwy zewnętrzne, zwykle tynk, w celu uzyskania dostępu do spoin. Należy zawsze zmierzyć rzeczywistą grubość ścian w danym miejscu. Mierzyć zagłębienie wiertła lub wsunąć w otwór wąską taśmę. Wsunąć rurkę podającą na pełną głębokość wywierconego otworu. Naciskać na spust pistoletu i wycofywać powoli rurkę podającą, aż do momentu kiedy Sika-Mur® InjectoCream-100 będzie sięgał około 1 cm od powierzchni ściany. W przypadku murów szczelinowych wypełniać w pełni otwory z każdej strony ściany. Puste opakowania włożyć do plastikowego worka i utylizować zgodnie z przepisami. Wszystkie otwory powinny być zaślepione na równo z powierzchnią ściany przy użyciu odpowiednich zapraw Sika. W większości przypadków zawilgoconych ścian należy usunąć całkowicie zawilgocony i nasycony solami tynk i wykonać tynk renowacyjny.

5. Odwodnienie

Zagospodarowanie terenu wokół kościoła nie jest przedmiotem niniejszego opracowania, niemniej należy przewidzieć jego uporządkowanie według następujących zaleceń.

Istniejące utwardzenia terenu wokół kościoła wymagają gruntownych zmian zagospodarowania terenu. Wiodąca zasada winno być takie kształtowanie terenu wokół kościoła, by jego teren posiadał spadki na zewnątrz od ścian - dla właściwego odprowadzenia wód opadowych.

Projektuje się wykonanie opaski żwirowej zamiast istniejącej betonowej.

Zaleca się wykonanie opasek wokół kościoła w następujący sposób:

Demontaż istniejących utwardzeń, po wykonaniu prac renowacyjnych i izolacyjnych.

Wykonanie nowych opasek z kamienia (kliniec) układanego na podbudowie (warstwie drenującej) żwirowo-piaskowej. Nowe opaski należy wykonać na szerokość ok. 50 – 60 cm - tak by kierowały wodę opadającą z gzymsów ze spadkiem minimum 2%. Nieregularna nawierzchnia i spadek opaski pozwolą ograniczyć odpryski wody opadowej z gzymsów powodujące zawilgocenie murów przyziemia. Woda z dachu skierowana do wewnętrznej instalacji kanalizacji odprowadzenia wód deszczowych na własny teren nieutwardzony.

6. Roboty ziemne

Będą polegały głównie na wykonaniu ręcznych odcinkowych wykopów dookoła budynku Kościoła w obrębie ścian fundamentowych przy stałym nadzorze archeologicznym.

7. Powierzchnia remontowanych ścian:

- Naprawa ścian przyziemia w ilości – 71,50 m².
- Naprawa ścian fundamentowych w ilości – 48,00 m².
- Naprawa izolacji poziomej ściany fundamentowej w ilości – 118,50 mb.

8. Ochrona interesów osób trzecich

Inwestycja w żadnym przypadku nie ogranicza dostępu do drogi publicznej ani możliwości korzystania z mediów.

9. Osoby niepełnosprawne

Niniejsze opracowanie nie obejmuje zakresem remontu wejść do budynku Kościoła. Dostęp osób niepełnosprawnych według istniejących rozwiązań architektoniczno-konstrukcyjnych.

10. Wpływ obiektu na środowisko

Remont nie jest inwestycją szkodliwą dla środowiska naturalnego.

11. Dokumentacja badań podłoża

Warunki gruntowe określono na podstawie wykonanych badań makroskopowych na głębokości poniżej posadowienia projektowanych ław fundamentowych. Stwierdzono, że podłoże jest jednorodne, grunt jednolity. Poziom wód gruntowych znajduje się poniżej poziomu posadowienia fundamentów. Stwierdzono, że warunki geotechniczne są proste. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych na podstawie przeprowadzonych badań, ustalono dla budynku projektowanego pierwszą kategorię geotechniczną.

12. Uzgodnienia

Zakres projektowanych prac oraz zastosowanych materiałów został uzgodniony z Konserwatorem Zabytków. Przed rozpoczęciem robót należy zawiadomić Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków delegatura w Białej Podlaskiej.

Opracował:
mgr inż. Bartosz Kalman

Jednostka projektowa:

PERITUM

PERITUM

22-300 Krasnystaw, ul. Lwowska 7, NIP: 564-161-89-95, REGON 367377654
tel. +48 509 264 667

Element projektu budowlanego:

INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

Nazwa zamierzenia budowlanego:

Remont Kościoła pw. Dziesięciu Tysięcy Rycerzy Męczenników
w Trzebieszowie

Adres inwestycji:

Trzebieszów Drugi 39, 21-404 Trzebieszów Drugi

Kategoria obiektu:

Kategoria X - budynki kultu religijnego

Jedn. ewid.,obręb, numer działki:

Powiat łukowski, Gmina Trzebieszów Drugi
jednostka ewidencyjna Trzebieszów 061190_2, obręb Trzebieszów Drugi
działki o numerze ewidencyjnym nr 93/3, 919

Inwestor:

Parafia Dziesięciu Tysięcy Rycerzy Męczenników w Trzebieszowie

Projektant/
PROJEKTANT

Imię i nazwisko/ uprawnienia/ specjalność:

mgr inż.arch. Łukasz Rudzki
specjalność: architektura

Upr. Nr
314/LBOKK/2023

mgr inż. Bartosz Kalman
specjalność: konstrukcja

Upr. Nr
LUB/0202/PBKb/20

EGZEMPLARZ:

1	2	3
---	---	---

Informacja dotycząca Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia

1. Zakres robót

Zakres robót obejmuje roboty ziemne przy izolacji części fundamentów oraz roboty naprawcze tynków elewacyjnych przyziemia w budynku Kościoła w Trzebieszowie Drugim.

2. Kolejność etapów realizacji

- Roboty ziemne,
- Roboty izolacyjne ścian fundamentowych,
- Roboty naprawcze tynków elewacyjnych przyziemia,
- Odtworzenie dojeżdż do budynku, uporządkowanie terenu.

3. Wykaz obiektów istniejących

Obiekty istniejące: budynki sakralne, ogrodzenie.

4. Elementy zagospodarowania terenu mogące powodować zagrożenie podczas prowadzenia robót

- Istniejące: sieć elektroenergetyczna
- Istnieje możliwość wystąpienia instalacji nie wykazanych w projekcie zagospodarowania terenu. Z uwagi na długi okres użytkowania obiektu.
- Projektowane – nie zaprojektowano elementów zagospodarowania terenu, które mogłyby stanowić zagrożenie podczas prowadzenia robót.

5. Informacje dotyczące przewidzianych zagrożeń występujących podczas realizacji robót budowlanych

- Wypadek podczas zmechanizowanych robót ziemnych,
- Podczas robót ziemnych należy zwrócić szczególną uwagę na istniejącą instalację elektryczną.
- Upadek z wysokości – możliwość wystąpienia w trakcie robót na wysokości z rusztowania,
- Mechaniczne uszkodzenia ciała – skala zagrożenia zależna od fachowości, doświadczenia i poziomu technicznego pracowników: stłuczenia, okaleczenia,
- Porażenie prądem – możliwość wystąpienia przy obsłudze sprzętu i urządzeń budowlanych,
- Naświetlenie oczu – przy pracach spawalniczych,
- Uszkodzenia ciała spadających z wysokości przedmiotami,
- Zawalenie się rusztowań lub szalunków – możliwość wystąpienia zależna od poziomu fachowości pracowników,
- Możliwość przedostania się w strefę budowy osób postronnych oraz narażenie ich na mogące spadać elementy,
- Zagrożenie wiatrem i związane z tym przemieszczanie się materiałów budowlanych.

6. Sposób prowadzenia instruktażu

Przed rozpoczęciem pracy kierownik robót udzieli każdej brygadzie roboczej instruktażu odpowiedniego dla danego rodzaju robót. Instruktaż powinien dotyczyć przestrzegania zasad i przepisów BHP i ppoż, jak również konieczności stosowania przez nich środków ochrony indywidualnej, zabezpieczających przed skutkami zagrożeń (pasy asekuracyjne, kaski, rękawice, maski). Wszystkie prace wymagają właściwej, podstawowej znajomości przepisów BHP i przeszkolenia określonego przepisami odrębnymi, dlatego należy precyzyjnie:

- opracować i uzgodnić technologię wszystkich istotnych robót,
- określić wszystkie możliwe przyczyny i zakres zagrożenia.

Każdy pracownik kierowany do robót szczególnie niebezpiecznych winien przejść, oprócz obowiązkowych szkoleń BHP, odpowiedni instruktaż poprzedzający przystąpienie do robót niebezpiecznych o danym profilu zagrożeń. Instruktaż związany z robotami szczególnie niebezpiecznymi powinien zapewnić wiadomości i praktyczne umiejętności z zakresu bezpiecznego wykonywania powierzonych prac.

7. Środki techniczne i organizacyjne zapobiegające niebezpieczeństwom wynikającym z wykonania robót budowlanych

- Stosować przepisy BHP dla budownictwa i poszczególnych rodzajów robót,
- Wykonać bariery ochronne - wydzielenie strefy robót oraz wszystkich różnic poziomów powyżej 0,5 m,
- Bezwzględnie wydzielić stanowiska do ewentualnej pracy sprzętu zmechanizowanego z zachowaniem odpowiedniej strefy bezpieczeństwa,
- Bezwzględnie wydzielić plac budowy w sposób uniemożliwiający dostęp do osób postronnych,
- Stosować wyłącznie sprzęt sprawny i atestowany,
- Opracować plan organizacji robót i placu budowy: dojazdy, składowiska,
- Bezwzględnie używać sprzęt ochronny, właściwy dla danego rodzaju prac,
- Podczas prac zachować wymogi BHP i ppoż.

UWAGA: Powyższa informacja i zawarte w niej wyszczególnienia nie mogą stanowić podstaw do jakiegokolwiek ograniczania stosowania odpowiednich przepisów wyższej rangi, w szczególności: Prawa Pracy i przepisów BHP (np.: nie zwalnia od stosowania kasków, czy odzieży ochronnej; nie podważa przepisów prowadzenia prac spawalniczych, itp.).

Opracował:

mgr inż. Bartosz Kalman